Zece pupeze

Zece pupeze-ntr-un tei
Ar putea trăi OK,
Dar ele au ținut să-și facă,
Toate, cuibul pe o cracă.
Și atunci când nu ai loc,
E normal, te iei la harță.
Te lovești cu ciocul, poc!
Și îți dai în cap cu scoarță.
Iar dacă una mai pică
Și-i mâncată de pisică,
Te gândești: „Cu-atât mai bine!
Mai mult loc doar pentru mine!“
Și ele-au făcut la fel,
(Dacă-s păsări, nu-s mai breze),
Până când un porumbel
Le-a convins să se calmeze.
Le-a strâns în mijlocul crăcii
Și, de la el din penaj,
A scos și o pipă, a păcii,
Și-o ramură, și-un mesaj,
Și le-a explicat c-un stol
Este, de fapt, o echipă!
(Nu degeaba e el sol!)
Pupezele, într-o clipă,
Și-au dat seama c-are sens
Și, ținându-se de-arípă,
Au cântat *Give peace a chance*.
Au cântat refrenu-n *loop*
(Dând păcii mai mult de-o șansă).

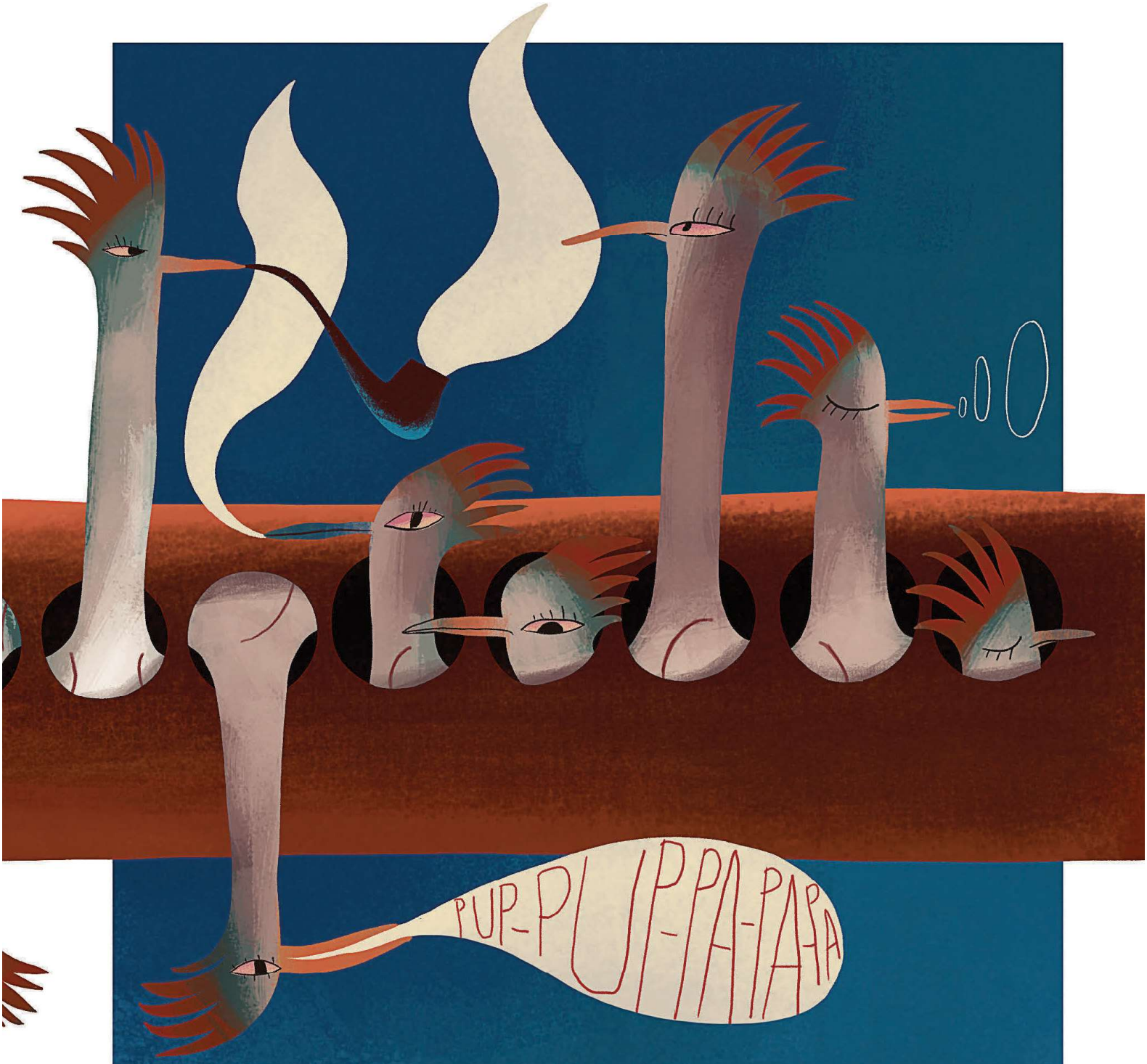

De-atunci își tot zic „Te pup“,
„Pu-pu-pup-pu-pup“, ca-n transă.

Și evident că motanii,
Când le văd, își schimbă mina
Și spun: „Da’ ce păsări stranii!
Doamne, mare ți-e grădina!“

Claus și Bobby

Claus și Bobby Manole,
Două boabe dintr-o teacă de fasole,
Stăteau ele-n alveole,
Când, deodată, i s-a năzărit lui Bob
Că este… claustrofob!
(Ceea ce chiar pare just,
Spațiul fiind îngust.)
Claus, care era mai tont,
A luat-o ca pe-un afront
Și i-a dat lui Bob un ghiont.
Bob l-a făcut prostănac
Și i-a dat un bobârnac.
Nu, nu s-au luat și la bătaie!
A fost numai o dispută.
Ce?! Ai văzut tu vreo păstaie
S-aibă fasole bătută?!

Lupul cel bun

Când mama lup își duce puii la culcare
Și le citește povești de frații Grimm,
Puii îi spun: „Mami, da' tu n-ai gura mare!
Ești frumoasă și bună și noi te iubim!“

Poate conține urme de nuci

Dacă vezi cumva vreo nucă,
Sau migdale, sau alune…
Să nu le-ntrebi ce le-apucă
De-o iau așa de nebune
Prin fabrici de alimente
Să lase urme și-amprente,
C-o să te muște de braț
Și-o să urle: *Coz we're nuts!*

Pepenele auriu

Când eram gata să-l tai,
Pepenele mi-a zis: „Stai!
Pot să-ndeplinesc dorințe!“

Uite-așa mănânc acum
Pepene fără semințe.

Vorbe de duh

„$#!+!!!“, a zis duhul din lampă
La a treia, a patra crampă.